

træffe afgørelser på dette område overføres fra landvæsensretterne, henholdsvis sundhedskommissionerne, til de kommunale råd. Dette gælder dog ikke de afgørelser, der vedrører spørgsmål om fastsættelse af erstatning, navnlig i forbindelse med foretagne ekspropriationer; disse afgørelser bør træffes af selvstændige, uafhængige organer, og det er derfor naturligt, at de fortsat bevares under landvæsensretternes kompetenceområde.

Ligesom overførelsen af reglerne om beskyttelse af vandforsyningsinteresser fra vandforsyningsloven har nødvendiggjort, at der ved ændringsforslaget til denne lov søges gennemført en række ændringer, indebærer overførelsen til miljølovforslaget af vandløbslovens regler om beskyttelse af overfladevand behov for ændringer i vandløbsloven. Denne lov omhandler en lang række forhold vedrørende vandløbene, herunder regler om disses udnyttelse, vedligeholdelse og regulering samt regler om beskyttelse af overfladevand. Ved vurderingen af, hvilke emner der bør overflyttes til miljøbeskyttelsesloven, har udgangspunktet været, om de pågældende bestemmelser helt eller delvis sigtede mod eller vedrørte beskyttelsen af vandets kvalitet. Ud fra dette kriterium har man foreslået at ophæve reglerne om forbud mod forurening af vandløb og havet i vandløbslovens kapitel II samt reglerne i kapitel XI om afledning af spildevand. I konsekvens af disse ændringer indholder lovforslaget tillige bestemmelser om ophævelse af en række regler, bl. a. i lovens kapitel V om regulativer og i kapitel XII om tilsyn og kontrol, der alle er snævert knyttede til spildevandsreglerne, navnlig i kapitel XI.

De foreslåede ændringer vil medføre, at vandløbsloven fremtidig alene vil danne grundlag for administrationen af vandløbene og reguleringen af de interessekonflikter, der knytter sig til de såkaldte *kulturtekniske* forhold. Loven vil således fortsat skulle anvendes som grundlag for den offentlige og privatretlige regulering af forhold, der vedrører f. eks. vandløbenes vedligeholdelse og oprensning, udpumpningsanlæg, broer og opstemningsanlæg, regulering, herunder rørlægning eller vandstands-senkning, indvinding af vand til landbrugs- og gartneriformål samt benyttelse af vand til dambrug. På grund af den nære forbindelse, der består mellem de kulturtekniske spørgsmål i forbindelse med vandløb og de forureningsmæssige og ressourcemes-sige problemer, har man foreslået indført en pligt for landvæsensretten til i visse tilfælde forud for afgørelsen at indhente en udtalelse fra amtsrådet.

I forbindelse med overførelsen af beskyttelsesreglerne til forslaget til lov om miljøbeskyttelse og i forbindelse med ændringsforslaget til vandforsy-

ningsloven har man stillet forslag om, at kompetencen overføres til de kommunale råd. Med hensyn til de kulturtekniske problemer mener man derimod, at disse — indtil der er truffet principiel afgørelse om landvæsensretternes fremtidige stilling — mest naturligt hører hjemme hos de hidtidige myndigheder. Landvæsensretterne vil derfor — i hvert fald indtil videre — bevare deres hidtidige kompetence for så vidt angår de kulturtekniske opgaver. For at imødegå, at der ved de foreslåede kompetenceændringer skulle opstå koordineringsvanskeligheder mellem de forskellige myndigheder, er der foreslået indsat en særlig regel i § 7, stk. 2, der giver mulighed for at løse sådanne problemer.

Med hjemmel i denne bestemmelse vil ministeren bl. a. kunne overføre kompetencen til at tillade vandingsanlæg, f. eks. til markvanding, efter vandløbslovens § 48 fra landvæsensretterne til amtsrådene. Når man har foreslået en sådan bestemmelse, skyldes det også, at kompetencen til at give tilladelse til indvinding af vand fra vandløb til vandforsyningsformål nu ved ændringsforslaget til vandforsyningsloven foreslås henlagt til amtsrådene. Samtidig foreslås det ved nærværende lovforslag at ophæve bestemmelsen i vandløbslovens § 50 om anden videregående benyttelse af vand fra vandløb, som ikke har været særligt anvendt i praksis. Landvæsensretternes kompetence med hensyn til indvinding af vand fra vandløb vil herefter være begrænset til indvinding i medfør af de resterende regler i vandløbslovens kapitel VIII, nemlig til indvinding af vand fra vandløb til landbrugs- og gartneriformål samt til dambrug. Sådanne indvindinger er normalt af relativt begrænset karakter; det kan dog som nævnt ikke på forhånd udelukkes, at det senere vil vise sig hensigtsmæssigt at overføre en del af landvæsensretternes kompetence på dette område til amtsrådene som et supplement til den kompetence, disse myndigheder nu foreslås tillagt ved ændringsforslaget til vandforsyningsloven.

Det bemærkes endelig, at man ved dette lovforslag udvider vandløbslovens anvendelsesområde til også at gælde for Københavns kommune. Forslaget herom, der har været forhandlet med Københavns kommune, må ses i sammenhæng med, at de nye regler i miljølovforslagets kapitel 4 om bl. a. spildevand også vil gælde for Københavns kommune.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser som følge af lovforslaget er der en nøje sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om miljøbeskyttelse.

Den omstændighed, at reglerne om beskyttelse af overfladevand er foreslået overført til miljølovfor-